

תקונָא שְׁבִיעָה

בראשית י"ר"א ב'ש"ת, ווי ליה לsuma"ל, כד קודשא
בריך הוא יי"ת לפרק לשכינתא ולישראל
בנהא, ותבע מגיה ומשבעין אומין וממן דילחון, כל
עאקו דעאקו לישראל בגלוֹתָא, בגין דקdem דגלוֹ
ישראל, גלי ליה קודשא בריך הוא, דהו עתידין
ישראל למגוֹי תחות שעבודיהו, (ס"א למפק מתרחות
שבודיהו), ואחזי ליה ולשביעין מבן דתחות ידיה,
אגרא דליהון אי הו אוקריין לישראל בגלוֹתָא, הדא
הוא דכתיב (בראשית לט ה) ויברך יי' את בית המצרי בגל
יוסף, ואיהו וממן דיליה לא עבדין להון יקרא,
אלא עבדין בהון ובשכינתא קלנא, דאמריין לוֹן כל
יום איה אלהי"ך, בגין דא קלא נפיק לגביה כל
יום מן שמיא, ואמר יר"א ב'ש"ת, יהא לך כסופה מן
שכינתא, יר"א שמיים יהא לך כסופה מקודשא בריך
הוא דאייה שמיים, הדא הוא דכתיב (מלכים א ח לב) ואתה
תשמע השמיים, ודא (בראשית)

תקונָא תִּמְנָא

בראשית, ש' שמי"ם, (יר"א שמי"ם), יר"א בי"ת
דייליה, דאייה רא"ש בי"ת, דחיל ליה

בביתייה, דא הוא בראשית, ואיהו וממן דיליה לא דחילו מגיה, וחריבו ביתה בית ראשון ובית שני, ובגין דא (ישעה כד כג) וחרפה הלבנה דאייה נחש אשת זוגנים, ובושה החמה דאייה גיהנם, נחש אשת זוגנים חريبת ביתא שכינתא, וחמה דאייה גיהנם סם המות אוקידת היכלא.

ובזמנא קודשא בריך הוא בני לון במלקדמין, הדא הוא רכתי (תהלים קמ"ב) בונה ירושלים יי', בההוא זמנא וחרפה הלבנה ובושה החמה (ישעה כד כג), אימתי, בזמנא דבי מלך יי' צבאות, לבניינה קדמזה אתעבד על ידא דבר נש, ובгин דא שליטו עלייה, בגין (תהלים קכו א) דאם יי' לא יבנה בית שוא عملו בוניו בו, ובгин לבניינה בתרא יהא על ידא קודשא בריך הוא, יתקיים, ועל דא אמר קרא, (חגי ב ט) גדול יהיה פבוד הבית הזה האחרון מן הראשון.

ובהוא זמנא דיתبني בניינה על ידא קודשא בריך הוא לעילא ותטא, אתרם בשכינתא עלאה ותטא, והיה אור הלבנה באור החמה (ישעה ל כו), וחרפה הלבנה ובושה החמה, דאיןנו נוקבין בסמא"ל, ובгин דלא דחיל סמא"ל מן קודשא בריך הוא דאייה שמים, ובת זוגיה לא דhilat משכניתה דאייה ארעה, אתרם

בְּהֹן (שם נא ו), כי שמים פַעֲשֵׂן גַמְלָחִין, והארץ פַבָגֶד
תְבִלָה, הוּא סְמָא"ל וּבָת זָוְגִיָה:

תקונא תשיעאה

בְּרָאָשִׁית, (דף כד ע"ב) יְרָא שְׁבָתָת, דָאִיה שְׁכִינַתָא,
דְעַלָה אַתָמָר (שמות לא יד) מְחַלֵּיה מות יומת,
דְעַאלָו אוּבִים בְּחַלָל דִילָה דָאִיה קְדָשָׁם קְדָשִׁים,
וַאֲתָמָר בְּהֹן (במדבר יט יג) אֶת מְקָדֵשׁ יְיָ טְמָא, חַלֵל מְמֻלָּכה
וְשְׁרִיה (איכה ב ב), וְשְׁפָחָה עַאלָת בָאָתָר דְגַבִּירָה,
דָאִיה גְדָה שְׁפָחָה גּוֹיָה זָוְגָה, וְסָאִיבָת אַתְרָהָא, דְתָמָן
הָוָה גִיְחָא דְשְׁכִינַתָא, וְקַלָא הָוָה נְחִית וְאָמָר, יְרָא
שְׁבָתָת, וְאִיה לֹא עֲבָדָת בָה, אֶלָא חַלֵל מְמֻלָּכה וְשְׁרִיה,
וּבְרָחָת שְׁכִינַתָא מְתָמָן, בְּהָוָא זָמָנָא שְׁחָקוּ עַל
מְשִׁבְתִּיה, וְאָמְרָת שְׁפָחָה, לְאוּ הָאֵי פְגָוָנָא דְעֲבָדָת שְׁרִי
לְשְׁפָחָה דִילָה, הַדָּא הוּא דְכַתִּיב (בראשית טז ח) מִפְנֵי שְׁרִי
גְבָרָתִי אַנְכִי בְּרָחָת, אָמָר קְוִידָשָׁא בְּרִיךְ הוּא, בְּרָתָא
דְרָשָׁע חַיְיבָא, וְהָא אָפָעַל גַב דְשְׁרִי תְרִכָת לָה, אַנְא
רְחִימָנָא עַלָה וּעַל בְנָה, וַאֲתוֹן לֹא עֲבָדָתָוֹן הַכִּי, אֶלָא
גְרָמָתוֹן (נ"א גמלתון) בִישׁ תְחוֹת טָב, אַנְא אָוְמִינָא
לְאַעֲבָרָא מְלֻכּוֹתָא חַיְיבָא מִעַלְמָא, וְלֹא יְהָא חְרוֹה קְדָמִי

עד דיתא בידו מעלה מא, ובזהו זמנא יהא חודה קדמי,
הדא הווא בכתיב (משלוי יא י) ובאבך רשיים רנה:

תקונָא עֲשִׂירָה

בראשית שיר פא"ב, זה הוא שיר משובח מכל השירים, פאב מכל השירים, ועליה אמר שיר השירים אשר לשלה, לפך שהשלום שלו, כי אוקמו הוה, והאי שיר מתי יתר, בזמנא דיתאבדון סמא"ל וממן דיליה חייביא מן עלמא, ובזהו זמנא איז שיר משה (שמותטו א), אז שר לא כתיב אלא ישיר, וזה אוקמו הוה.

והאי שיר באז, סליק בפומא, אבל שיר אהו וכאוי חכמת שלמה, בההוא זמנא ותרב חכמת שלמה (מלכים א

ח יט

**ומאן סליק לה לארה, דא משה, ורזה דמלה איז
 ישיר משה, באז סליק לה בתלשה, האי תגא
 דתלשה איה יישיר, ותקום מן ה' דמשה ושריא על
 רישא דו, ואתעבידת תגא ז, וסליק לה עד אחר
 דאתגוזת מתמן.**

כֵּד סְלִקָּא לְגַבֵּי יְיָ עַלְּאָה אֲתֹקְרִיאָת שִׁיר זָכָר, וּכְדָן
נְחַתָּא לְגַבֵּי הָאֲתֹקְרִיאָת שִׁירָה, הַדָּא הוּא דְכִתְיבָּ
אוֹ יִשְׁירָ מְשָׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַשִּׁירָה הַזֹּאת לִיְיָ
וְגֹמֶר, דְעַלְּה אֲתִמָּר (טהילים קיח כב) אַבְנָן מְאָסָו הַבּוֹנִים
וְגֹמֶר, דָאֵהִי אַבְנָא דִי מְחַת לְצַלְמָא דְעַבּוֹדָה זָרָה,
בְּהַהִיא זָמָנָא דְאַתְּמָהִי צַלְמָא דְעַבּוֹדָה זָרָה דִיּוֹקָנָא
בְּיַשָּׁא, אֲתִמָּר בְּהָ (דְּנִיאָל בְּלָה) וְאַבְנָא דִי מְחַת לְצַלְמָא הָוֹת
לְטוֹרָ רָב וּמְלָאת כָּל אַרְעָא, הַדָּא הוּא דְכִתְיבָּ (ישעיה ו ג)
מְלָא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדו, וְהַכִּי סְלִיקָת עַד דְּלָא אֲשֶׁבָּחֵין
לָהּ אַתָּר, וְשָׁאֵלֵין מְלָאכֵין בְּגִינָה אֵיהֶ מָקוֹם כְּבוֹדו
לְהַעֲרִיצוֹ, וְלֹא אֲשֶׁבָּחֵין לָהּ שִׁיעֻרָא, עַד דְּאָמְרֵין בְּרוּךְ
כְּבָוד יְיָ מִמְּקוֹמוֹ, בְּגִינָן דְּסְלִקָּא לֵיהֶ עַד אֵין סָוֵף דָאֵהוּ
יְיָ רִישָׁא דָא.

וּבָאָן סְלִיקָת בְּעַמּוֹדָא דְאַמְצָעִיתָא דָאֵהוּ וּ, עַטְרָה עַל
רִישָׁיה, כֵּד סְלִיקָת עַטְרָה עַל רִישָׁיה אֲתִמָּר בְּהָ
(משל, יב ד) אִשְׁתְּ חִיל עַטְרָת בְּעַלְהָ, וּכְדָן בְּחִיתָת תְּחוּתִיה
אֲתֹקְרִיאָת בַּת זָוִיגָה יְחִוְדִּיה. (דף כה ע"א) אֵהוּ תְּגָא לְעַילָּא,
תְּגָא דְּסִפְרָ תּוֹרָה, בְּגִינָה אֲתִמָּר וְדָאֲשִׁתְמִשׁ בְּתְגָא חַלְפָה,
וְאֵהִי בְּקֹודָה דְּקָמֵץ אֶלְתָּתָא, כְּגַוְנוֹנָא דָא אִיְחִוְדִּיה
לְעַילָּא אֵהוּ בְּגַוְנוֹנָא דָא אֶתְגָּא עַל סִפְרָ תּוֹרָה, לְתָתָתָא

כְּגֻנָּא דָא אַנְקוֹדָה דָאָרְיִיתָא, וּבְגִינָּה אַתְּמָר (ישעה מו י)

מְגִיד מִרְאָשִׁית אַחֲרִית.

כֵּד אֲיהֵי חַיָּה בִּינְיִהוּ, אָוּמָרִים מִמְּקוֹמוֹ יִפְנֶן בְּרַחְמֵי
לְעַמּוֹ, כֵּד אָסְטָלִיקָת מִינְיִהוּ, שׁוֹאָלִים אֲיהֵי מִקּוֹם
כְּבוֹדוֹ לְהָעֲרִיצוֹ, וּבְהַהוּא זָמָנָא דְּסַלְקָא אֲיהֵי בְּלָהָוּ חִיוּוֹן
תְּרִפְפִּינָּה כְּגַנְפִּיהם (ייחזקאל א כד), וְאִימָּתִי סַלְקָא אֲיהֵי
לְעַילָּא, בְּעַמְּדָם יִשְׂרָאֵל בְּעַמְּדָה, הַדָּא הוּא דְכַתִּיב (שם)
בְּעַמְּדָם תְּרִפְפִּינָּה כְּגַנְפִּיהם, דְּסַלְיקָת עַד אֵין סָוִף,
לְמַשְׁאָל מְזוֹגָנָא מִעָלָת הָעָלוֹת, וְכֵד בְּחִיתָה בְּחִיתָה מְלִיאָ
מְכַל טְבִין, בְּהַהוּא זָמָנָא חִיוּן פְּתַחַין גְּדָפִיָּהוּ לְגַבָּה,
בְּכָמָה שִׁירֹת וּתוֹשְׁבָהּן לְקַבְּלָא לָה בְּחִדּוֹת.

וּבָאָן אַתְּרָ נְחַתָּת בָּאת ו' דָאְיהֵי בְּאַמְצָעִיתָא דָא'
עַמּוֹדָא דָאַמְצָעִיתָא, בֵּיה קְרָאָן לֵיה שָׁמָעַ יִשְׂרָאֵל
שִׁיר אַל, וּבְהַהוּא זָמָנָא דְּנְחַתָּת מַה פְּתִיב בְּחִיוּן (שם)
וְאַשְׁמָעַ אַתְּ קֹול כְּגַנְפִּיהם.

קָם אַלְיהָוּ וַיֹּאמֶר רַבִּי רְبִי חַזּוֹר בְּךָ, בְּוֹדָאי כֵּד אֲיהֵי
סַלְיקָת, בְּלָהָוּ חִיוּוֹן מִצְפָּצָפִין לְגַבָּה בְּכָמָה שִׁירֵין
וּתוֹשְׁבָהּן, וְאֲיהֵי סַלְקָא עַל בְּלָהָוּ עַד אֵין סָוִף, הַדָּא הוּא
דְכַתִּיב (משלוי לא בט) רַבּוֹת בְּנוֹת עַשְׂוֹ חִיל וְאַתְּ עַלְית עַל
כְּלָבָנה.

עַד דְּקָרָאָן לָה יִשְׂרָאֵל לְתַתָּא בְּקָרְיָא שָׁמָע דִתְיִחוֹת
לְגַבָּיהָו, וּבָאָן קָרָאָן לָה בְּבָנָן זָוְגָה דָאֵידָה ו', יִשְׂרָאֵל
סָבָא, וְאֵיהֵי שִׁיר אַל, שִׁיר דִילִיה, דָאָם לֹא קָרָאָן
לָה בֵּיה לֹא נְחַתָּא עַלְיהָו.

וּבְהַהוּא זָמָנָא דְּבָחִיתָה קְשָׁרֵין לָה בְּתִפְלָה דִיד

לעתתא, דתַהָא קְשׁוֹרָה עִמֵּיהָ, וּרֹא דְמַלְהָ וּנְפַשְׁוֹ קְשׁוֹרָה
בּוּנְפַשְׁוֹ (בראשית מד ז), וּקְשָׁר דְתַרְוִיְהוּ אֲיַהוּ שָׂרֶק לְתַתְתָּא,
וְלֹעֲילָא שְׁלַשְׁלָתְתָה תְּפִלִין עַל רִישֵׁיהָ, בְּרוֹא דְטֻמֵּי
אַתְקְרִיאָת תִּבְנוּעָה, מִסְטָרָא דְבָנְקוּדָה יְחִוָּדָא, וְצָרִיךְ
לְאַרְכָּא לָהּ בְתִבְנוּעָה דְאֲיַהוּ רְבִיעָע עד אֵין סָוִף לְעַילָּא,
וְצָרִיךְ לְגַחְתָּא לָהּ בְחִירֶק עַד אֵין תְּכִלִית, לְאַמְלָכָא לָהּ
עַל תַתָּאֵין.

וּבְשׂוֹרֶק צָרִיךְ לִיחְדָּא לָהּ בְבָעַלהָ, וּבְחַלְלָם אֲיַהָ
תְּגָא עַל רִישֵׁיהָ, וּבְחִירֶק אֲיַהָ כְּרֶסִיסִיא
תְּחוֹתִיהָ, וּבְשׂוֹרֶק אֲיַהוּ יְחִוָּדָא לְגַבִּיהָ, כְּגֻוֹנָא דָא פָּ,
וּכְדָ אֲיַהָ לְעַילָּא תְּגָא עַל רִישֵׁיהָ, וּאֲיַהָ בְּרַתָּא (נ"א
נְחַתָּא) תְּחוֹת רְגָלוֹי, וּאֲיַהָ בִּיחְנוֹדָא דְיִלִיהָ בְּחִיקִיהָ,
אַתְעַבְידָת שָׂרֶק קְשׁוֹרָא דְיִלִיהָ, וּכְדָ בְּעֵי לְתִבְרָא
קְלִיפָּין דְאַינּוּן צְלָמִים, בָּה אַתְקָרִי שְׁבָ"א תְּבִי"ר, וּבָה
שְׁבָר תְּשִׁיבָר מִאֲבוֹתֵיכֶם (שמות כג כד).

אָבָל יְחִוָּדָא דְיִלָּה בְנְקוּדָת שׂוֹרֶק וּדְאֲיַהוּ יְסֻוד חַיִ"
עַלְמַיִן, ח"י בְּרַכָּאָן דְצְלוֹתָא, בְזַמְנָא דְאַינּוּן

ביחודה חדא, צריכין ישראל למייקם באלוותא בחשי, ורוא דמללה הביאו לי בחשי, ובגין דא בעמדם ישראל בעמידה, לא תערא לגבה ח"י ברכאנ בחשאי, לא רקה לה ברכאנ, אתمر בחיוון בעמדם תרפינה כנפיהם, דלא צרייך למשמע גדר פיהו (נ"א קלא), בגונא דחפה דאתמר בה (שמואל א א יג) ו��ולת לא ישמע.

והכי צריכין ישראל ליחדא בבת זוגייהו בחשי, בענווה באימה ברתת ובזיע בכטופה, כמה דאוקמוهو קדמאותן כמו שכפאו שד, דאייה שד מן שד",י, דבהתהו זמנה את עבר מתרעא, ודא רוא דמזזה, דאתמר בה (דברים ו ט) וכתבתם על מזוזות ביתך, מזוזות כתיב זו מות, ואם הוא אשთמע קליה, מיד לפתח חטא רבי (בראשית ד), ולא עוד אלא דאייה זעיר במלה מנotta, ולא למגנא אוקמו קדמאות כל המשמע קולו בתפלתו תרי זה מקטעי אמנה.

בההוא זמנה דמייחד קידשא בריך הויא בשכינתיה, כלחו חיון מקבלין דין מן דין ברכאנ, וכלחו בקדושה, ובגין דא תקינו קדושים וברכאנ לבלה, ולקבל ברכה וקדושה ויחוד קידשא בריך הויא, הכי צריכין ישראל דיהא יהודא דלהו בקדושה וברכה, והכי כל מזונייהו בברכה וקדושה, ולית קדושה בפחות

מעשרה דאיה יי', (דף כה ע"ב) ובגין דעתם איה יי' כגונא דאס, בה אתקדשת כלה, וצריך לאעלא לה באצבעא דיללה, דאיהו דיוקנא דאת ו', ואתעיבית ז', וצריך תרין סח דין דאיבון לקל לה ה, וכד איה טבעת ברישא דאצבעא ואתעיבית ז', בההוא זמנא צריך לברכა לה בשבע ברכאן דירתא כלה.

בההוא זמנא דמתיחדין ישקני מפשיקות פיהו (שיר א), מאי בשיקות פיהו, תרין שפווון דיליה ותרין דיללה, איבון ארבע גדיםין דהיון, דאטמר בהון (יחזקאל א) וארבע בנים לאות מהן, וכד אתכלילן תרין אנפין דיליה ותרין דיללה, וארבע דרוועין דתרויהו, אטמר בהון (שם) וארבע פנים לאות, וארבע בנים לאות מהם, וaina ארבע אנפין יהו"ה, ארבע גדיםין אדב"י, בחבורה חדא יאהדונה".

כד מתחברן אתוון אקרי חשמל, להיות אש ממלאן, זמגין חשות, זמגין ממילות, ובгинיהו אטמר גדול העוגה אמן יותר מן המברך, בגין דמתחברין חתן וכלה, תמניא אתוון בחדא.

איבון ארבע היון, וaina אריה שור נשר אדם, אריה מקבל עליה יי' במוחא, ובזמן דאיהו בימינא דאטמר ביה (שם) ופנוי אריה אל הימין לאربعת,

הרוצה להחפם ידרים, שור לשלמא לא לקבל לבא, ה' הבל דלא, תפון ה' (איוב לו כב) מצפון זהב יאתה, בההוא זמנא דאייה ה' בלבא, הרוצה להעשיר יצפין.

י"ה דחילו ורחלימו, אבא ואימה, דרוועא ימינה ושמאלא, ויעבר חסד וגבורת, דסלקין לחשבן ע"ב תיבין, ורינו אתוון דעתב שמהן, ודא רזא דויעבר עיבור כלל פרוייהו.

ו' דא אוריתא דשריא בפומא, וברוחא דפומה פרחת על גשר, דגשרא איהו חוטמא, טריין גדרוי דיליה טריין שפונ, ועה אטמר (קהלת יב) כי עוף השמים يولיך את הקול ובעל כנפים יגיד דבר, ודא עמודא דאמצעיתא, דחכמה ובינה איינון בסתרות במוחא ולבא בריחמו וڌيلיג, ואורייתא בלא דחילו ורחלימו לא פרחת לעילא, וכתר בהה תליאין בני חי ומזוגי, דאייהו מזלא דבליהו, ואיהו לא תליא במזלא, ובגין דא אוקמוهو בני חי ומזוגי לאו בזכותא תליא מלטה, אלא במזלא תליא מלטה, דחסד איהו זכותא.

ה' זעירא דמות אדם, בה אשתלים יהוה, והיא מלכotta קדישא, איהי מצוה, עשיית פקידין, דאייה שריא ברמ"ח אברים, ותורה ומץוה עליהו

אתמר (דברים כט כח) וְהַגָּלוֹת לְגֻנוֹ, וְמִצּוֹה בֶּלָא דְחִילוֹ וְרַחֲימָו לֹא יַכְילָת לְסַלְקָא וְלִמְיַקְם קָדֵם י"ה. **אייה** בְּלִילָא דְכָלָא, וְעַל כָּלָא אַדְ"מ, יוֹד ה"א וְאוֹז, ה"א, דָא מַחְשָׁבָה, דַסְלִיק כָּלָא עַד אֵין סָוף, בְּמַלְכָותָא אַשְׁתָּלִים כָּלָא עַיְלָא וְתַפְתָּא.

וְאייה בְּלִילָא מִאַרְבַּע פֶּרְשִׁין דְקָרִיאָת שְׁמָע, דְאַיְנוֹ רַמְ"ח תִּبְינָן עַם אֵל מֶלֶךְ גָּאָמָן, וּבָגִין דָלָא יַעֲבֹדוּן הַפְּסָקָה תִּקְיָנוּ לְמַהְדר שְׁלִיחָא דְצִבּוֹרָא י"י אלְהִיכְמָת, וּכְדִי שְׂרָאֵל אָמְרִין שְׁמָע, מִאַרְיִ חִיוּוֹן שְׁמַטִּין גְּדִפְיָהוּ, בָּאָנוּ אַתָּר, בְּכָנְפִי מִצּוֹה דְאַתָּמָר בְּהַוּן (דברים כב יב) עַל אַרְבַּע פְּנִיפות כְּסִוְתָּך אֲשֶׁר תִּכְסֶה בָּה, דְאַיְהוּ בְּגֻוּנָא דְמַעַיל הַאֲפֹוד, דְפַעֲמוֹנִים וְרַמוֹנִים אַיְנוֹן לְקַבֵּל חָלִיּוֹן וּקְשָׁרִין, שׂוֹלֵי הַמַּעַיל אַיְנוֹן לְקַבֵּל כְּנָפִי מִצּוֹה.

וְאַיְנוֹן ה' קְשָׁרִין, לְקַבֵּל שְׁמָע יִשְׂרָאֵל י"י אלְהִינְז י"י (דברים ו ד), דְאַיְנוֹן לְקַבֵּל ה' נִימִין דְכָנָור דְדוֹד דְהִיה מְנַגֵּן מְאַלְיוֹ, י"ג חָלִיּוֹן פְּחַשְׁבָ"ז אַחֲ"ד, דְקָלָא דְגֻוּנָא סַלְקָא בְּאַחֲד, וְדָא חַ"י בֵּין חָלִיּוֹן וּקְשָׁרִין, לְכָל סְטָר, סַלְקִין ע"ב, וְדָא אַיְהוּ וְהַוּכָן בְּחִסְד כֶּסֶף"א (ישעה טז ח), חַסְ"ד ע"ב, כָּל מְאַן דְאַתְעַטָּף בְּעַטְוֹפָא דְמִצּוֹה, בְּאַלְוָ אַתָּקִין פְּרִסְיִיה לְקַוְדְּשָׁא בְּרִיךְ הַוָּא,

ואינוןiahדונה", לכל חד ארבע אנטפין וארבע גדרפין סלקין ס"ד, ותמניא אתווןiahדונה", סלקין ע"ב, ובגפני מצוה (דף מו נ"א) אוֹלְפִין רזא, דאיןון ח' חוטין לכל סטר, לקבל ארבע אנטפין וארבע גדרפין בכל חייה, ובחשבן זעיר דחנוך א"ז איהו שד", איז ישיר בכל אחר, ואמרו מארי מתניתין, כל מאן דפחהית לא יפחota משבע, וכל מאן דאוסיפה לא יוסיפה על י"ג, ואינון שבע לקבל שבע ימי בראשית, דרמייזין לשבע שמון אbagית"ץ וכו', ועליהו אמר (ישעה וב) שרפים עומדים ממועל לו שש כבפים שש כנפים לאחד, דב hon פרחת צלוותא לעילא, ואונון תפן מ"ב, לקבל מ"ב אזכורות דאיןון בתפלין הדיד ותפלין דרישא, ועליהו אמר (דברים כח י) וראו הכל עמי הארץ כי שם יי' וכו'.

ואינון תכשיטין דכלה, תפליין דרישא עטרת זהב ברישא דכלה, ותפלין הדיד טבעת דדרועא, הא כלה מתתקנא בתכשיטין דילה, צרייך לקרה לחתן דילה, הדא הוא דכתיב (שם וד) שמע ישראל, והא אינון בחופה, צריכין עמא קדיישא למייקם בעמידה קדמיהון, עם חנון, לברכא לון בשבע ברכאו, ולקדשה החתן לכלה בקדמיה באקדושין, ובעמדם עמא קדיישא וחנון

**לברכה לוֹן, חיוֹן קדישין דהווּ מנגנין בגדפייהוּ
תרפינה בנטינה.**

ש של תפליין דא אימא עלאה, עלה אטמר (שם כח י)
וראו כל עמי הארץ כי שם יי' נקרא עלייך ויראו
מפה, שיין סליק אתווי שס', ה' דיד בהה שס'ה,
ורמ"ח פקנדיין דכליין ברמ"ח תיבין בקריאת שמע
בארבע פרשין, הא פרי"ג, עלייהו אטמר (שמות ג טו) זה
שמי לעלם וזה זכרى לדור דור, שמ"י עם י"ה שס'ה,
זכר"י עם ו"ה רמ"ח, וכלה תרי"ג, אוריתא איה שמא
דקודשא ברייך הוּא.

וועוד ציצית איה כרסיא, תפליין קודשא ברייך הוּא
דבוחית על כרסיא, דקראן ליה בקריאת שמע,
הא קודשא ברייך הוּא יתיב על כרסיא, צריכין למיקם
בגיניה בצלותא דעתמיה, תלת חיילין דילה אתיין
בזמירות שירות ותושבות.

בההוא זמנא דאיהו על כרסיה, מה אמרין אל מלך
יושב על כסא רחמים ומתקהג בחסידות, הא
תקונא איה לגביו צדיקים גמורים, דמתקנין כרסיא
לקודשא ברייך הוּא בצדיכת, ונתהיין ליה בתפלין,
וקיימין קדמוהי בצלותא, לבוגנים ציצית ותפלין
איןון פשור לעול וכחמור למשاوي, ובשבט אטמר בהון

(שמות כג יב) **למען יגוח שורך ויחמוץך,** לרשותם אינון קשורא לכל מקטרgin דלהון, דהכי אינון עשרה כתריין תתאין, דהא דא לקלבל דא ברא קודשא בריך הויא, אבל כתריין תתайн אינון קליפין לגבי כתריין עלאין, דמתלבשין בהון עשר אתוון בצלותא, למחיי כפויין תחותמי כתריין תתайн.

ובזמנא צדיקיא מתקניון בכונפי מצוה ובחפליין, אתכפיין תחותמייו כתריין תתайн, בההוא זמנא יעול מלפआ בהיכליה דאייהו אדנ",י, בגוננא דאiahdonah",י, הא מלפआ בהיכליה, מאן דבעי למשאל שאלתוין יעול, ובגין דא (תהלים נא יז) אדנ"י שפטית תפתח, בתלת קדמאין יסדר בר נש שבחוין, בעבדא דמסדר שבחוין קדם רביה, דאלין תלת כתביין כל זכוון, ותלת בתראיין חתמין, ובגין דא צריך בר נש למחיי בהון בעבדא דמקבל פרס מרבייה והליך ליה, דתמן אייה בית קבoil חותמא דקשורה ואיה מלכותא קדיישא.

באמציאות צריך למשאל, דתמן ו' ו', חד מאירי כתיבה וחד מאירי חתימה, ואיבון ו' עלאה ו' תפאה, כלילן תריין עשר פרקיין, תלת קדמאין רישא

וַתַּרְיֵין דְּרוֹעֵין, תַּלְתָּ בַּתְּרָאֵין גּוֹפָא וַתַּרְיֵין שְׂוֹקִין, הֲא
אַתְּפַטֵּר מַמְלָכָא, בְּגַיִן דָּא צְרִיךְ לְמִיחָב תַּלְתָּ פְּסִיעָן
לְאַחֲרָא, וַרְזָא דְמַלָּה (בראשית מט לג) וַיַּאֲסֻף רְגָלִיו אֶל
הַמֶּתֶה: